

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.348 van 8 maart 2012
in de zaak A. 192.981/IX-6473**

In zake : Rosita COURS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Volksgezondheid
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rik Depla
kantoor houdend te 8310 Brugge - Sint Kruis
Karel van Manderstraat 123
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 juni 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 15 april 2009 van de federale overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu (Medex) waarbij Rosita Cours op medische gronden ongeschikt wordt verklaard voor elke functie en wordt vastgesteld dat zij daarom de voorwaarden vervult om tijdelijk vroegtijdig te worden gepensioneerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 196.413 van 28 september 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster en de verwerende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 januari 2012.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Elke Goossens, die loco advocaat Pascal Lahousse verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Ann-Sophie Buyck, die loco advocaat Rik Depla verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster is tewerkgesteld als verpleegassistente in het OCMW van Sint-Agatha-Berchem. Op 26 november 2006 wordt zij het slachtoffer van een arbeidsongeval.

3.2. Op 17 december 2007 stelt het bestuur Medische Expertise (Medex) de consolidatie van het letsel vast op 1 maart 2007 met een graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van 3 procent.

De verzoekster stelt tegen deze beslissing beroep in bij de arbeidsrechtbank van Dendermonde, afdeling Sint-Niklaas.

3.3. Op 6 oktober 2008 dient het OCMW van Sint-Agatha-Berchem bij Medex - cel pensioenen een “aanvraag onderzoek vervroegde pensionering” in. In die aanvraag wordt vermeld dat de verzoekster vanaf 1 oktober 2007 met ziekteverlof is en sinds 30 augustus 2008 in disponibiliteit is.

3.4. Op 2 december 2008 wordt de verzoekster medisch onderzocht in verband met de voormelde aanvraag.

Op 8 december 2008 beslist de hoofdgeneesheer van Medex op basis van het voormelde onderzoek dat de verzoekster op medische gronden definitief ongeschikt is voor elke functie en dat zij definitief vroegtijdig gepensioneerd wordt vanaf de eerste dag van de volgende maand. Als motivering voor deze beslissing wordt het volgende vermeld:

“- Uw definitieve ongeschiktheid is niet het gevolg van een ernstige handicap opgelopen tijdens uw loopbaan zoals voorzien wordt in art 134 § 1 van de wet van 26 juni 1992.

- U is niet aangetast door een ernstige en/of langdurige ziekte zoals bedoeld wordt in de voor uw dienst geldende reglementering betreffende verloven en afwezigheden”.

Als medische redenen waarop de beslissing is gesteund, wordt nog het volgende vermeld:

“Afwezig sedert 26/11/2006 omwille van een arbeidsongeval dat geconsolideerd werd met 3% vanaf 1/3/2007.

De huidige klachten van persisterende hoofdpijn - hypofysaire dysfunctie hebben geen causaal verband met de gevolgen van het ongeval.

Art. is niet van toepassing”.

3.5. Op 11 december 2008 stelt de verzoekster beroep in tegen de voornoemde beslissing.

Zij bezorgt een medisch verslag van haar raadgevend geneesheer, waarin gewag wordt gemaakt van “een duidelijk gunstige progressie in het ziektepatroon” van de verzoekster “waardoor we toch onze hoop stellen dat [de verzoekster] binnen enige weken tot maanden opnieuw een herstarten zal kunnen instellen van haar oud beroep”. Er wordt geconcludeerd dat “de beslissing om nu reeds tot onmiddellijke 100% pensionering door zware ziekte over te gaan, veel te voorbarig is”, waarbij ook wordt aangestipt dat “momenteel de rechtszaak loopt met verscheidene, door de rechtbank aangeduide artsen”.

Op 15 januari 2009 wordt de verzoekster uitgenodigd voor een nieuw medisch onderzoek door de hoofdgeneesheer-directeur, dat plaatsvindt op 2 april 2009.

3.6. Op 8 april 2009 beslist de hoofdgeneesheer-directeur de beslissing van 8 december 2008 te bevestigen. Aangezien het onderzoek niet heeft geleid tot een vergelijk, wordt de beroepsprocedure voortgezet, hetgeen inhoudt dat de hoofdgeneesheer van Medex als scheidsrechter optreedt en een definitieve beslissing neemt.

3.7. Op 9 april 2009 neemt de hoofdgeneesheer-adviseur-generaal de volgende scheidsrechterlijke eindbeslissing:

“[De verzoekster] vervult op medisch vlak, wegens lichamelijke ongeschiktheid voor elke functie, de voorwaarden om toegelaten te worden tot het tijdelijk vroegtijdig pensioen.

[Ze] moet over 12 maanden opnieuw door de pensioencommissie onderzocht worden (maximum 18 maanden). [...]”.

De motivering luidt als volgt:

“[...] Rekening houdend met haar uitgebreide persisterende symptomatologie, haar leeftijd en de duur van haar arbeidsongeschiktheid (2,5 jaar) moet stabiele hervatting van haar normale professionele activiteiten op korte termijn als niet realiseerbaar worden geacht. Ten einde haar toch nog de mogelijkheid te geven haar professionele bezigheden te hervatten in de toekomst en zo tegemoet te komen aan haar betrachtingen is bovenstaande beslissing voor alle betrokken partijen de meest aangewezen en verdedigbare conclusie. Deze medische problematiek wordt niet beschouwd als zijnde ernstig en langdurend conform de pensioenwetgeving en -reglementering”.

3.8. Op 5 juli 2011 velt de arbeidsrechtbank van Dendermonde, afdeling Sint-Niklaas, een vonnis in de zaak die de verzoekster daar had ingeleid tegen de beslissing van Medex van 17 december 2007 die de consolidatie van het letsel vaststelde op 1 maart 2007 met een graad van blijvende arbeidsongeschiktheid van 3 procent. In dat vonnis wordt onder meer gesteld dat de verzoekster ingevolge het ongeval getroffen was door een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 100 procent vanaf 26 november 2006 tot en met 6 november 2007 en dat de letsels geconsolideerd zijn sedert 7 november 2007 met een blijvende arbeidsongeschiktheid van 3 procent.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt op dat de verzoekster nog niet om een nieuw onderzoek heeft verzocht, ook al had zij daartoe de mogelijkheid, nu de daarvoor opgelegde wachtermijn van zes maanden verstreken is. De vraag rijst dan ook of de verzoekster nog wel een actueel belang heeft, nu zij lijkt te berusten in de bestreden beslissing tot vroegtijdige pensionering. Tevens rijst de vraag welk nadeel de verzoekster ondervindt door de bestreden beslissing.

5. Noch in haar memorie van wederantwoord, noch in haar laatste memorie gaat de verzoekster op deze exceptie in.

6. In haar laatste memorie stelt de verwerende partij nog dat de verzoekster zelf de mogelijkheid heeft gehad om de eventuele zogenaamde nadelen te herstellen en minstens te beperken. Zij heeft nagelaten dit te doen en hoopte wellicht op een gunstige afloop van de procedure voor de arbeidsrechtbank. De verzoekster gaat er wellicht ook verkeerdelijk van uit dat de bestreden beslissing de definitieve vroegtijdige pensionering inhoudt, hetgeen niet het geval is. Gegeven het tijdelijke karakter van de vroegtijdige pensionering kon de verzoekster zelf een nieuwe beslissing verkrijgen, hetgeen zij heeft nagelaten. Het tijdelijk pensioen wordt in elk geval definitief wanneer de verzoekster binnen een periode van twee jaar na de bestreden beslissing niet opnieuw in dienst werd genomen en niet werd wedertewerkgesteld of wederbenuttigd, hetgeen hier het geval is. Hierdoor heeft het annulatieberoep zelfs geen voorwerp meer.

Beoordeling

7. De verzoekster betoogt in haar verzoekschrift, weliswaar bij de uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de schorsingsprocedure, dat zij door de bestreden beslissing zowel een financieel als een moreel nadeel ondergaat.

De bestreden beslissing heeft in elk geval als onmiddellijk gevolg dat de verzoekster minstens tijdelijk niet meer de mogelijkheid heeft haar werk te hervatten, aangezien zij vroegtijdig tijdelijk wordt gepensioneerd. Zij heeft bijgevolg belang bij een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing, waardoor haar tijdelijke vroegtijdige pensionering met terugwerkende kracht ongedaan zou worden gemaakt.

De exceptie van de verwerende partij gaat uit van de impliciete maar noodzakelijke premisse dat het nieuwe onderzoek door de pensioencommissie (zijnde een administratieve onderverdeling van Medex), dat in de bestreden beslissing in het vooruitzicht wordt gesteld, als een rechtsmiddel

moet worden beschouwd dat kan leiden tot een nieuwe beslissing waarmee de bestreden beslissing opgeheven of gewijzigd kan worden. Dit onderzoek en de beslissing die erop volgt, kan evenwel niet worden beschouwd als een administratief beroep dat door de verzoekster moet worden uitgeput vooraleer zij op ontvankelijke wijze een annulatieberoep kan instellen tegen de beslissing over haar vroegtijdige pensionering. De bestreden beslissing zelf heeft immers onmiddellijke rechtsgevolgen voor de verzoekster die door een latere herziening van deze beslissing ingevolge een nieuw onderzoek niet ongedaan kunnen worden gemaakt. De verzoekster vermocht zich dan ook te beperken tot het aanvechten van de bestreden beslissing met een annulatieberoep en is er niet toe gehouden van een latere herzieningsmogelijkheid gebruik te maken op straffe van onontvankelijkheid van het ingestelde annulatieberoep.

Het gegeven dat het tijdelijk vervroegd pensioen na het verstrijken van een periode van twee jaar in beginsel definitief wordt, leidt evenmin tot de onontvankelijkheid van dat annulatieberoep. De loutere bestending van rechtswege van de uitwerking in de tijd van de bestreden beslissing leidt niet tot het teloorgaan van het belang van de verzoekster, aangezien de bestreden beslissing niet definitief wordt door een handeling of een onthouding vanwege de verzoekster, maar wel door omstandigheden die de verzoekster niet in de hand heeft. De bestending van de uitwerking in de tijd van de bestreden beslissing houdt allerm minst in dat zij ophoudt te bestaan, zodat het annulatieberoep niet zonder voorwerp wordt.

De exceptie is niet gegrond.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

8. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van het redelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekster betoogt dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat zij vroegtijdig moet worden gepensioneerd om medische redenen, met name definitieve ongeschiktheid voor elke functie. De verzoekster betwist echter zowel de duur van de tijdelijke arbeidsongeschiktheid als de consolidatiedatum en de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid en heeft daarom een zaak ingeleid voor de arbeidsrechtbank van Dendermonde. De arbeidsrechtbank had zich op het tijdstip van het nemen van de bestreden beslissing nog niet uitgesproken over alle mogelijke gevolgen van het arbeidsongeval van 26 november 2006, zodat de verwerende partij niet eenzijdig de datum van consolidatie kon bepalen en de bestreden beslissing minstens voorbarig werd genomen. De beslissing werd immers genomen zonder kennis van een nochtans wezenlijk element, namelijk het resultaat van de procedure voor de arbeidsrechtbank.

De verwerende partij kan slechts ten vroegste een beslissing nemen wanneer er een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraak is over de feitelikheden en de draagwijdte van het arbeidsongeval. Met de bestreden beslissing wordt de rechtstoestand van de verzoekster definitief bepaald, maar er wordt aan voorbijgegaan dat nog niet definitief vaststaat wanneer het arbeidsongeval geconsolideerd is. In afwachting van de rechterlijke uitspraak kon de verwerende partij de verzoekster enkel ongeschikt verklaren. Er is echter geen deugdelijke grondslag om de verzoekster onmiddellijk en definitief ongeschikt te verklaren.

Zelfs indien de verwerende partij na de uitspraak van de arbeidsrechtbank verplicht zou zijn om een nieuwe beslissing te nemen, is het voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer aangewezen om de bestreden beslissing te vernietigen.

9. De verwerende partij repliceert dat de verzoekster ten onrechte stelt dat de bestreden beslissing inhoudt dat zij vervroegd moet worden gepensioneerd om medische redenen, met name definitieve ongeschiktheid voor elke functie. In de bestreden beslissing wordt enkel gesteld dat de verzoekster op dat tijdstip medisch ongeschikt is voor elke functie en de voorwaarden vervult om tijdelijk vroegtijdig te worden gepensioneerd. Van een definitieve beslissing inzake pensionering of ongeschiktheid is derhalve geen sprake, te meer daar in de bestreden beslissing wordt bepaald dat de verzoekster binnen twaalf maanden opnieuw moet worden onderzocht door de pensioencommissie en dat de verzoekster zelf na zes maanden een onderzoek kan vragen. Deze beslissing komt tegemoet aan de opmerkingen van de verzoekster voor de pensioencommissie, door de verzoekster voorlopig en tijdelijk ongeschikt te verklaren en haar tijdelijk vroegtijdig te pensioneren. De verwerende partij kon die beslissing nemen op grond van artikel 117, § 1, van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel. Er is geen sprake van een definitief vroegtijdig pensioen en de verwerende partij spreekt zich evenmin uit over enige definitieve ongeschiktheid.

Het kan niet aan de verwerende partij verweten worden dat zij voorbij zou gaan aan de lopende procedure voor de arbeidsrechtbank van Dendermonde. De bestreden beslissing bepaalt immers geenszins op definitieve wijze de rechtstoestand van de verzoekster. De verwerende partij heeft voorlopig de consolidatiedatum vastgelegd, wat zij ook kan als geneeskundig expert in het kader van de arbeidsongevallenwetgeving. Zij heeft hierbij onmiddellijk zelf bepaald dat er een procedure hangende is bij de arbeidsrechtbank en heeft dan ook beslist om de verzoekster tijdelijk vroegtijdig te pensioneren, zonder afbreuk te doen aan de beslissingsmacht van de rechtbank. Na de rechterlijke uitspraak

kan de verzoekster de zaak immers opnieuw laten oproepen voor de pensioencommissie. De bestreden beslissing werd zelfs in het belang van de verzoekster genomen: indien de arbeidsrechtbank zou oordelen dat de oorspronkelijk vastgestelde consolidatiedatum behouden moet blijven en dat de datum van indisponibiliteitsstelling ongewijzigd blijft, zou de werkgever de verzoekster als onwettig afwezig kunnen beschouwen sinds de datum van indisponibiliteitsstelling, met alle gevolgen van dien.

Er ligt ook geen schending voor van het zorgvuldigheidsbeginsel, aangezien de verwerende partij wel degelijk rekening hield met alle elementen uit het dossier, de argumenten van de verzoekster en de hangende gerechtelijke procedure, door nog geen definitieve beslissing te nemen.

Aangezien de bestreden beslissing om de hiervoor aangehaalde redenen niet als kennelijk onredelijk kan worden beschouwd, schendt zij evenmin het redelijkheidsbeginsel. Een schending van het rechtszekerheidsbeginsel ligt evenmin voor, nu de verwerende partij tegemoetkomt aan de opmerkingen van de geneesheer van de verzoekster en aan het feit dat er nog een procedure hangende is voor de arbeidsrechtbank.

10. In haar memorie van wederantwoord herneemt de verzoekster de argumentatie in haar verzoekschrift.

11. In haar laatste memorie argumenteert de verwerende partij dat het alleszins mogelijk is om de verzoekster tegelijkertijd lichamelijk ongeschikt te verklaren en tijdelijk vroegtijdig te pensioneren. Voorts is de pensioencommissie verplicht om een beslissing te nemen binnen dertig dagen na de aanvraag tot vroegtijdige pensionering die uitgaat van een overheidsdienst. Indien er zou moeten worden gewacht op een definitieve uitspraak van de arbeidsrechtbank en eventueel zelfs het arbeidshof, zou er een ontoelaatbare discriminatie ontstaan tussen ambtenaren die getroffen worden door een ziekte of ongeschiktheid ingevolge een arbeidsongeval en ambtenaren die getroffen

worden door een ziekte of ongeschiktheid die geen gevolg is van een arbeidsongeval. De bestreden beslissing regelt op geen enkele wijze definitief de rechtstoestand van de verzoekster. Indien bijvoorbeeld de verzoekster opnieuw in dienst wordt genomen, kan het bedrag van het uiteindelijk toegekende pensioen nooit lager zijn dan dat van het tijdelijk pensioen. De verzoekster kan nooit enige schade lijden door de bestreden beslissing.

Beoordeling

12. Bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van het annulatieberoep werd reeds vastgesteld dat de bestreden beslissing de rechtstoestand van de verzoekster ongunstig beïnvloedt. De verwerende partij argumenteert met betrekking tot dit middel evenwel dat de bestreden beslissing geen enkel definitief gevolg heeft met betrekking tot de rechtstoestand van de verzoekster en dat de bestreden beslissing zelfs genomen is in het voordeel van de verzoekster.

Anders dan de verzoekster voorhoudt, houdt de bestreden beslissing geen volledige en definitieve regeling in van haar rechtstoestand, aangezien enkel wordt gesteld dat de verzoekster “op medisch vlak, wegens lichamelijke ongeschiktheid voor elke functie, de voorwaarden [vervult] om toegelaten te worden tot het tijdelijk vroegtijdig pensioen”. Er wordt aan toegevoegd dat de verzoekster “over 12 maanden opnieuw door de pensioencommissie onderzocht [moet] worden”. De bestreden beslissing behelst bijgevolg geen definitieve ongeschiktheidsverklaring en evenmin een definitieve oppensioenstelling.

Dat neemt echter niet weg dat de bestreden beslissing bepaalde blijvende voor de verzoekster ongunstige gevolgen kan hebben. Hiervoor moet worden nagegaan wat precies de rechtsgevolgen zijn die de relevante wetsbepalingen aan de bestreden beslissing verbinden.

13. Artikel 117 van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel luidt als volgt:

“§ 1. Het vroegtijdig pensioen wegens gezondheidsredenen of lichamelijke ongeschiktheid mag definitief toegekend worden indien de in § 2 bedoelde medische instanties oordelen dat het personeelslid definitief ongeschikt is om op een regelmatige wijze zijn functies of andere functies ingevolge wedertewerkstelling of wederbenutting, krachtens de reglementen van toepassing in de verschillende openbare diensten, in een ander ambt dat beter met zijn lichamelijke geschiktheid overeenkomt, te vervullen. In alle andere gevallen, met uitzondering van dat bedoeld in § 3, derde lid, wordt het pensioen tijdelijk toegekend voor een maximumduur van twee jaar.

De voormelde medische instanties mogen op elk tijdstip beslissen de betrokkene aan een nieuw onderzoek te onderwerpen. Zij moeten hem ten minste eenmaal opnieuw onderzoeken tussen de derde en de zesde maand vóór de datum van het verstrijken van de periode van het tijdelijk pensioen.

De betrokkene van zijn kant mag steeds een nieuw geneeskundig onderzoek aanvragen op voorwaarde dat er ten minste zes maanden zijn verstreken sinds het vorige onderzoek.

Het tijdelijk pensioen wordt definitief wanneer het personeelslid, vóór het verstrijken van de periode van twee jaar, definitief ongeschikt wordt verklaard. In elk geval wordt het tijdelijk pensioen definitief :

1° hetzij bij het verstrijken van de voormelde periode indien het betrokken personeelslid niet opnieuw in dienst werd genomen of niet wedertewerkgesteld of wederbenuttigd kan worden;

2° hetzij zodra het personeelslid de leeftijd bereikt voorzien bij artikel 115 voor de categorie waartoe het behoort.

Het definitief pensioen blijft in elk geval berekend op de grondslagen die bestaan op het ogenblik van de toekenning van het tijdelijk pensioen. Indien de gerechtigde op het tijdelijk pensioen daadwerkelijk opnieuw in dienst wordt genomen gedurende ten minste een jaar, komt de tijd gedurende welke hij zijn tijdelijk pensioen heeft genoten in aanmerking voor de toekenning en de berekening van een nieuw pensioen. Het bedrag van dit laatste pensioen mag niet lager zijn dan dat van het tijdelijk pensioen, berekend op grond van de op de ingangsdatum van het nieuwe pensioen van kracht zijnde weddeschalen.

De bepalingen van deze paragraaf zijn niet van toepassing op de leden van de rechterlijke orde.

§ 2. De ongeschiktheid die rechten op een definitief of tijdelijk voortijdig pensioen ten laste van de Staat, de provinciën, de gemeenten, de agglomeraties van gemeenten, de federaties van gemeenten, de commissies voor de cultuur, de commissies van openbare onderstand, de inrichtingen van openbaar nut beoogd bij de wet van 15 maart 1954, en de provinciale en gemeentelijke instellingen van openbaar nut openstelt, mag, naar gelang van het geval, slechts worden vastgesteld door:

de Administratieve Gezondheidsdienst, verbonden aan het Ministerie van Volksgezondheid;

[...].

§ 3. De administratieve, of gerechtelijke beslissing of die uitgaande van enige andere overheid bevoegd tot het benoemen tot een ambt dat een recht op pensioen ten laste van een in § 2, eerste lid, vermelde macht doet ontstaan, die tot het pensioen wegens ongeschiktheid toelaat, heeft uitwerking op de eerste dag van de maand die volgt op die gedurende welke de in eerste aanleg gewezen beslissing van het bevoegd medisch overheidsorgaan aan de betrokkene bekend werd gemaakt wanneer het een beslissing betreft waartegen geen hoger beroep is ingesteld, of wanneer deze, na beroep, is bevestigd of op de eerste dag van de maand die volgt op die gedurende welke de beslissing van het medisch overheidsorgaan van hoger beroep aan de betrokkene bekend werd gemaakt wanneer deze de beslissing in eerste aanleg gewezen te niet doet.

In de gevallen waarin de titularis van een ambt, ten gevolge van bijzondere omstandigheden, dat ambt voort is blijven uitoefenen, zonder daarbij de wet te overtreden, mag de beslissing tot op pensioenstelling echter geen uitwerking hebben op een datum vóór die waarop de betrokkene in feite opgehouden heeft zijn ambt uit te oefenen. Dit geldt eveneens indien het een persoon betreft die beroep heeft ingesteld tegen een beslissing van lichamelijke ongeschiktheid en aan wie door de overheid waarvan hij afhangt, geen verbod werd opgelegd om zijn ambt voort te zetten, zonder dat de oppensioenstelling later mag zijn dan de eerste dag van de maand die volgt op de bekendmaking aan de betrokkene van de in beroep gewezen beslissing.

Indien de betrokkene bij het verstrijken van een termijn van twaalf maanden die een aanvang neemt op de datum waarop hem kennis is gegeven van de definitieve beslissing waarbij hij ongeschikt wordt verklaard voor de uitoefening van zijn ambt doch geschikt verklaard blijft voor de uitoefening van een ander ambt bij wijze van wedertewerkstelling, niet wedertewerkgesteld werd, verkrijgt hij ambtshalve een definitief pensioen wegens lichamelijke ongeschiktheid dat ingaat op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van de voormelde termijn.

[...]”.

Uit deze bepaling blijkt dat een beslissing tot tijdelijke oppensioenstelling van rechtswege leidt tot een definitieve oppensioenstelling wanneer het betrokken personeelslid niet opnieuw in dienst werd genomen of niet wedertewerkgesteld of wederbenuttigd kan worden binnen een periode van twee jaar na de voormelde beslissing.

Indien de verzoekster vroegtijdig tijdelijk gepensioneerd wordt, wordt het definitief pensioen berekend op de grondslagen zoals die bestonden op het ogenblik van de toekenning van het tijdelijk pensioen. Het gegeven dat het

bedrag van het definitief pensioen niet lager mag zijn dan dat van het tijdelijk pensioen, berekend op grond van de op de ingangsdatum van het nieuwe pensioen van kracht zijnde weddeschalen, neemt niet weg dat de verzoekster aanspraak had kunnen maken op een langere loopbaan en bijgevolg op een hoger definitief pensioenbedrag indien de bestreden beslissing niet zou zijn genomen.

14. In het middel wordt in wezen door de verzoekster aangevoerd dat de bestreden beslissing niet kon worden genomen vooraleer de arbeidsrechtbank uitspraak had gedaan over de beslissing van Medex van 17 december 2007 over de consolidatiedatum en de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid ingevolge het arbeidsongeval van de verzoekster.

Met de verzoekster moet worden vastgesteld dat alvast de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid mee bepalend is voor de mate van lichamelijke ongeschiktheid van de verzoekster voor elke functie.

Alle geschillen met betrekking tot de toepassing van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, die ook van toepassing is op personeelsleden van OCMW's, worden overeenkomstig artikel 19 van die wet “verwezen naar de rechterlijke overheid die bevoegd is om kennis te nemen van de vorderingen met betrekking tot de vergoedingen, waarin de wetgeving inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen of uit beroepsziekten voorziet”. Overeenkomstig artikel 579, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek neemt de arbeidsrechtbank kennis van de vorderingen betreffende de vergoeding van schade voortkomende uit arbeidsongevallen, uit ongevallen op de weg van en naar het werk en uit beroepsziekten.

Uit het voorgaande volgt dat, niettegenstaande de administratieve procedure volgens dewelke de consolidatiedatum en de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid door Medex kan worden bepaald, geschillen met

betrekking tot de beslissingen die Medex dienaangaande heeft genomen, tot de uitsluitende rechtsmacht van de arbeidsrechtbank behoren. Te dezen heeft de verzoekster een geding aanhangig gemaakt bij de arbeidsrechtbank met betrekking tot de beslissing van Medex van 17 december 2007. Op het tijdstip van het nemen van de bestreden beslissing was er nog geen in kracht van gewijsde gegane uitspraak over dat geding.

15. De bestreden beslissing steunt noodzakelijk op een gegeven dat, gelet op het voorgaande, nog aan het oordeel van de arbeidsrechtbank was onderworpen en waarop Medex niet kon steunen als vaststaand en definitief gegeven, namelijk de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid. Door de verzoekster ongeschikt te verklaren voor elke functie en door haar vervroegd tijdelijk op pensioen te stellen, wars van hetgeen de arbeidsrechtbank nog moest beslissen omtrent het voormelde gegeven, heeft Medex een beslissing genomen die weliswaar voor herziening vatbaar is zoals in de bestreden beslissing wordt vermeld, maar die niettemin bepaalde onomkeerbare gevolgen heeft voor de verzoekster, zoals hiervoor werd uiteengezet.

De argumentatie van de verwerende partij in haar laatste memorie met betrekking tot de termijn van dertig dagen binnen dewelke Medex, overeenkomstig artikel 5, derde lid, van het koninklijk besluit van 18 augustus 1939 tot regeling van de inrichting der geneeskundige onderzoeken door den Administratieven Gezondheidsdienst, in plaats van door de provinciale pensioencommissies, een beslissing moest nemen over de aanvraag tot vroegtijdige pensionering kan niet worden gevolgd. Nog afgezien van het gegeven dat de verwerende partij zich bezwaarlijk kan beroepen op een termijn die ze zelf blijkens het feitenrelaas niet in acht heeft genomen bij de behandeling van de aanvraag tot vervroegde pensionering, kan uit de aangehaalde bepaling niet worden opgemaakt dat die termijn van dertig dagen ook zou gelden voor de behandeling van de aanvraag gedurende de beroepsprocedure die op 11 december 2008 door de verzoekster werd ingezet.

De bestreden beslissing houdt bepaalde onomkeerbare, voor de verzoekster ongunstige gevolgen in en is in essentiële mate gebaseerd op een gegeven waarover de arbeidsrechtbank zich op het tijdstip van de bestreden beslissing nog moest uitspreken, dit terwijl de raadgevend geneesheer van de verzoekster in de beroepsprocedure die heeft geleid tot de bestreden beslissing nog verklaarde dat een werkhervatting op korte termijn realistisch is. Het nemen van de bestreden beslissing in de zo-even geschetste omstandigheden houdt een miskennen in van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ook al is de overheid verplicht om naderhand, overeenkomstig het vonnis van de arbeidsrechtbank, de aanrekening van het ziekteverlof van de verzoekster op haar ziekteverlofkrediet te herberekenen en aan de hand daarvan een nieuwe beslissing te nemen over haar vroegtijdige pensionering, die in de plaats komt van de bestreden beslissing, toch is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer om de bestreden beslissing te vernietigen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 15 april 2009 van de federale overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu (Medex) waarbij Rosita Cours op medische gronden ongeschikt wordt verklaard voor elke functie en wordt vastgesteld dat zij daarom de voorwaarden vervult om tijdelijk vroegtijdig te worden gepensioneerd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 maart 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

André Vandendriessche